

Valaki nem mondott igazat

Bodolai Gyöngyi

Érzékeny időszak ez, amikor a naptári év kezdetén a tanfelügyelőség összeállítja a következő évi beiskolázás-tervezetet. Ilyenkor szoktuk megfogalmazni, hogy fokozatosan csökken a közép- és szakközépiskolai magyar osztályok száma. Ilyenkor tesszük szóvá évi rendszerességgel azt is, hogy a legkorszerűbb, legérdekesebb szakokból nem indítanak magyar tannyelvű osztályokat, s hogy vannak népszerű szakmára oktató középiskolák, ahonnan már régen kilúgozták vagy ahová be sem engedték a magyar nyelvet. Aztán maradunk a kifogásokkal, s a sorvadási folyamat halad előre, miközben alattomosan, de biztosan tolják hátulról a szekerét. Az idén nem volt alkalmunk "lamentálni", mivel a féltve kuporgatott magyar osztályokat egy tollvonással kihúzták a tervezetből. A művészeti líceumban "zéró" képzôművészeti osztályt terveztek, az Elektromarosból kihagyták az iskola lényegét jelentô és a külföldi kapcsolatokat fenntartó elektronika-automatizálás szakot, "sterilizálták" a Dandea (kémiai) líceumot, s hasonlóan jártak el az Avram Iancu Iskolaközpont esetében is. És sorolhatnánk a régeni és a segesvári helyzetet, de a legotrombább az volt, hogy az Unirea líceumból helyhiány miatt a Sincai iskolaközpontba száműzött humán osztályt is kitörölték a tervezetből. Tették ezt, miután az épületet visszakapta a katolikus egyház.

Hogy fentrôl kapták-e az útmutatást, vagy csupán a mûszaki oktatásért felelôs tanfelügyelô és kollégája partizánakciójáról van szó, jó lenne e kérdésre is választ kapni. Egy biztos, kihasználták a helyzetet, amikor a fôtanfelügyelô-helyettes szabadságon volt, a menedzseri munkáért felelôs tanfelügyelô kinevezését pedig még nem írták alá a minisztériumban. A fôtanfelügyelô pedig magára vállalta a történeteket, sôt alapos magyarázattal is szolgált hozzá, miszerint egy nagyon szükséges lépésrôl van szó, amellyel a szakoktatásra akarták fektetni a hangsúlyt. Nos, Tusnea urat vagy félrevezették, vagy nem mondott igazat. A Népújságnak kifejtett törekvést ugyanis egyáltalán nem tükrözte a román tannyelvű osztályok helyzete, ahol nemhogy csökkent volna, de jelentôsen nôtt a líceumi osztályok száma, a szakosztályoké pedig változatlan marad. Ilyenformán a 3360 végzôs diák 4200 hely között válogathatott volna.

Azzal, hogy a beiskolázási tervezetet amilyen gyorsan feltették, olyan gyorsan le is vették a tanfelügyelőség honlapjáról, nem lehet meg nem törtéنتé tenni az esetet. Már csak azért sem, mert több száz szülô és diák idegein táncoltak. A Maros megyei magyar oktatásügy nagy hiányossága, hogy a megyeközpontban a mai napig sem sikerült egy színvonalas magyar szakközép- és szakiskolát indítani, ahol nem kell az osztályok megszûnésétôl tartani, s ahol a divatos és érdeklôdésre számot tartó szakmákat is lehetne anyanyelven tanítani.